

शोकसंरंभात् शोकाधिक्यात् ॥ ततएवमोहः विलुलितं क्षुभितं ॥ ६४ ॥ दीर्घयथाभवतितथा रात्रिः रात्रिशेषः पाठांतरेषमं उणंयथाभवतितथा ॥ ६५ ॥ अत्रैकश्लोको
धिकइतिकतकसंख्ययाज्ञायते ॥ इतिरामाभि० अयो० पंचसप्ततितमःसर्गः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ तमिति ॥ वसिष्ठः भरतागमनंश्रुत्वाआगतइति
शेषः ॥ १ ॥ संयानं प्रेतनिर्हारं ॥ २ ॥ धरणींगतः वसिष्ठंसाष्टांगंनमस्कृत्येत्यर्थः ॥ धारणांगतइतिपाठे धैर्यंप्राप्तइत्यर्थः ॥ कारयामास तत्करणार्थमंत्रिणःप्रेरयामासेत्यर्थः ॥ ३ ॥

एवंविलपमानस्यदुःखार्तस्यमहात्मनः ॥ मोहाच्चशोकसंरंभाद्भूवलुलितंमनः ॥ ६४ ॥ लालप्यमानस्यविचेतनस्यप्रणष्टबुद्धेःपति
तस्यभूमौ ॥ मुहुर्मुहुर्निश्वसतश्चदीर्घसातस्यशोकेनजगामरात्रिः ॥ ६५ ॥ इत्यार्षे श्री० अ० पंचसप्ततितमःसर्गः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥
तमेवंशोकसंतप्तंभरतंकैकयीसुतं ॥ उवाचवदतांश्रेष्ठोवसिष्ठःश्रेष्ठवागृषिः ॥ १ ॥ अलंशोकेनभद्रंतेराजपुत्रमहायशः ॥ प्रातकालंन
रपतेःकुरुसंयानमुत्तमं ॥ २ ॥ वसिष्ठस्यवचःश्रुत्वाभरतोधरणींगतः ॥ प्रेतकृत्यानिसर्वाणिकारयामासधर्मवित् ॥ ३ ॥ उद्धृत्यतैलसं
सेकात्सतुभूमौनिवेशितं ॥ आपीतवर्णवदनंप्रसुतमिवभूमिपं ॥ ४ ॥ संवेश्यशयनेचाग्रेनानारत्नपरिष्कृते ॥ ततोदशरथंपुत्रोविल
लापसुदुःखितः ॥ ५ ॥ किंतेव्यवसितंराजप्रोपितेमय्यनागते ॥ विदास्यरामंधर्मज्ञंलक्ष्मणंचमहाबलं ॥ ६ ॥ कयास्यसेमहाराजहि
त्वेमंदुःखितंजनं ॥ हीनंपुरुषसिंहेनरामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ ७ ॥ योगक्षेमंतुतेव्यग्रंकोस्मिन्कल्पयितापुरे ॥ त्वयिप्रयातेस्वस्तातरामेच
वनमाश्रिते ॥ ८ ॥ विधवापृथिवीराजन्त्वयाहीनानराजते ॥ हीनचंद्रेवरजनीनगरीप्रतिभातिमां ॥ ९ ॥ एवंविलपमानंतंभरतंदीनमा
नसं ॥ अब्रवीद्वचनंभूयोवसिष्ठस्तुमहामुनिः ॥ १० ॥

बहुदिवसतैलावस्थानोपाधिना आपीतवर्णं वदनं यस्यतं ॥ ४ ॥ द
शरथमिति उदिश्येतिशेषः ॥ ५ ॥ व्यवसितं मनीषितं ॥ प्रोपिते देशांतरगते ॥ ६ ॥ रामेणहीनमिमं दुःखितंजनंहित्वा कयास्यसीत्यन्वयः ॥ ७ ॥ ते तव अस्मिन्पुरे अयो
ध्यायां योगक्षेमं प्रजानां अव्यग्रं परित्यक्तदुःखपारवश्यंयथातथा स्वः स्वर्गं ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥